

μπουκάρω

μπουκάρω, ρ. [*<ιταλ. boscare*]. **1.** (στη γλώσσα της αργκό) ενεργώ ως μπουκαδόρος (βλ. λ.): «χτες βράδυ μπούκαρε σ' ένα σπίτι και κοιμήθηκε». **2.** εισβάλλω ξαφνικά και ορμητικά σε ένα κλειστό χώρο: «την ώρα που παίζαμε Θανάση, μπουκάραν οι αστυνομικοί και μας έκαναν τσακωτούς». (Λαϊκό τραγούδι: **μπουκάραν'** μάγκες στον τεκέ για να φουμάρουν αργιλέ).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας